

Brusel 30. září 2019
(OR. en)

12637/19

Interinstitucionální spis:
2019/0205 (NLE)

AELE 56
EEE 44
N 57
ISL 51
FL 65
MI 682
ENV 815

NÁVRH

Odesílatel:	Jordi AYET PUIGARNAU, ředitel, za generálního tajemníka Evropské komise
Datum přijetí:	27. září 2019
Příjemce:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generální tajemník Rady Evropské unie
Č. dok. Komise:	COM(2019) 438 final
Předmět:	Návrh ROZHODNUTÍ RADY o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně protokolu 31 k Dohodě o EHP o spolupráci v některých oblastech mimo čtyři svobody [Rozšířená spolupráce v oblasti klimatu EU – Island – Norsko]

Delegace naleznou v příloze dokument COM(2019) 438 final.

Příloha: COM(2019) 438 final

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 27.9.2019
COM(2019) 438 final

2019/0205 (NLE)

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně protokolu 31 k Dohodě o EHP o spolupráci v některých oblastech mimo čtyři svobody

[Rozšířená spolupráce v oblasti klimatu EU – Island – Norsko]

(Text s významem pro EHP)

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• **Odůvodnění a cíle návrhu**

Pro zajištění nezbytné právní jistoty a jednotnosti vnitřního trhu má Smíšený výbor EHP začleňovat veškeré příslušné právní předpisy EU co nejdříve po jejich přijetí do Dohody o EHP a také umožnit, aby se státy ESVO EHP podílely na opatřeních nebo programech EU, které jsou pro EHP relevantní.

Návrh rozhodnutí Smíšeného výboru EHP (připojený k tomuto návrhu rozhodnutí Rady) má pozměnit protokol 31 k Dohodě o EHP o „spolupráci v některých oblastech mimo čtyři svobody“, aby státy ESVO EHP (v tomto případě Norsko a Island) mohly spolupracovat s EU na dosahování svých cílů v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030 a aby tak mohly činit v rámci EHP.

• **Soulad s platnými předpisy v této oblasti politiky**

Připojený návrh rozhodnutí Smíšeného výboru je plně v souladu s cílem Dohody o EHP, kterým je podpořit trvalé a vyvážené posilování obchodních a hospodářských vztahů mezi smluvními stranami za rovných podmínek hospodářské soutěže a dodržování těchto pravidel za účelem vytvoření jednotného Evropského hospodářského prostoru.

• **Soulad s ostatními politikami Unie**

Rozhodnutí Smíšeného výboru je v souladu rovněž s ostatními politikami Unie, zejména prostřednictvím svého cíle, kterým je chránit jednotnost vnitřního trhu EU.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• **Právní základ**

Právní předpisy, které mají být začleněny do Dohody o EHP, jsou založeny na článku 191 Smlouvy o fungování Evropské unie ve spojení s čl. 218 odst. 9 uvedené smlouvy.

Podle čl. 1 odst. 3 nařízení Rady (ES) č. 2894/94¹ o některých prováděcích pravidlech k Dohodě o EHP zaujímá postoj Unie k takovým rozhodnutím Rada na návrh Komise.

• **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Návrh je v souladu se zásadou subsidiarity z tohoto důvodu:

cíle tohoto návrhu, totiž zajistit jednotnost vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být z důvodu účinků lépe dosaženo na úrovni Unie.

• **Proporcionalita**

V souladu se zásadou proporcionality nepřekračuje tento návrh rámec toho, co je nezbytné pro dosažení jeho cíle.

¹ Úř. věst. L 305, 30.11.1994, s. 6.

- **Volba nástroje**

V souladu s článkem 98 Dohody o EHP je zvoleným nástrojem rozhodnutí Smíšeného výboru EHP. Smíšený výbor EHP zajišťuje účinné provádění a fungování Dohody o EHP. Za tímto účelem přijímá rozhodnutí v případech stanovených v Dohodě o EHP.

3. VÝSLEDKY HODNOCENÍ *EX POST*, KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Nevztahuje se na tento návrh.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhuje se, aby protokol 31 k Dohodě o EHP byl změněn tak, aby státům ESVO EHP umožňoval účastnit se v rámci EU. Nepředpokládají se žádné rozpočtové důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu

5.1. Začlenění do protokolu 31

Směrnice 2003/87/ES byla začleněna do přílohy XX Dohody o EHP a pozměňující směrnice 2018/410/EU bude do přílohy začleněna v samostatném rozhodnutí Smíšeného výboru.

Nařízení (EU) 2018/841 a 2018/842 stanoví přípustné úrovně emisí pro každý stát. Upravují rovněž přístup každého státu k mechanismům flexibility, pokud jde o soulad s jeho hmotněprávními povinnostmi, a určují, jak zohlednit emise skleníkových plynů, jakož i jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví. Nepředepisují prostředky k dosažení cílů, které jsou v nich stanoveny, ani nezakládají žádná práva nebo povinnosti hospodářských subjektů.

Island a Norsko hodlají plnit své cíle v oblasti snižování emisí skleníkových plynů pro rok 2030 tím, že budou v rámci Dohody o EHP uplatňovat a účinně provádět nařízení (EU) 2018/841 a 2018/842 i směrnici 2003/87. V souladu s částí VI Dohody o EHP, včetně článku 78 Dohody o EHP, stanoví protokol 31 k Dohodě o EHP vhodný kontext pro takovou spolupráci mezi Unií a zeměmi EHP mimo čtyři svobody.

Začlenění nařízení (EU) 2018/841 a 2018/842 do *acquis* EHP pozměněním protokolu 31 k Dohodě o EHP zakládá stejný druh právních povinností jako začlenění do přílohy Dohody o EHP. Kontrolní úřad ESVO a Soud ESVO mohou sledovat a vymáhat dodržování aktů a ustanovení obsažených v protokolu 31 ve stejném rozsahu, jako by byly začleněny do přílohy, pokud s tím smluvní strany souhlasí. Navrhuje se proto použít část VII Dohody o EHP, tj. běžné postupy pro dohled a řešení sporů v rámci Dohody o EHP.

Nedochází tím však ke vzniku povinnosti začlenit následné akty. Tento rozdíl je pro Island a Norsko důležitý, neboť toto rozhodnutí o spolupráci nespadá do oblastí, jež jsou smluvní strany Dohody o EHP povinny začlenit do *acquis* EHP.

Začleněné akty a ustanovení se nepoužijí na Lichtenštejnsko.

5.2. Odůvodnění a navrhovaná řešení – nařízení 2018/841

Čl. 6 odst. 2 – období pro změnu kategorie:

Odůvodnění:

Pokud jde o Island, bylo pro započítávání zalesněné půdy v rámci UNFCCC trvale používáno období pro změnu kategorie v délce 50 let, které je řádně odůvodněno a přezkoumáno na základě pokynů IPCC.

Čl. 8 odst. 7 – postup a lhůty pro vnitrostátní plány započítávání pro lesnictví:

Odůvodnění:

V důsledku zahrnutí čl. 8 odst. 7 až 8 nařízení o LULUCF a obecných úprav týkajících se uplatňování části VII Dohody o EHP a protokolu 1 k Dohodě o EHP předloží státy ESVO navrhované referenční úrovně a jmenují odborníky pro Kontrolní úřad ESVO, avšak až poté, co rozhodnutí Smíšeného výboru vstoupí v platnost. Z toho a z navrhované obecné úpravy ohledně odborných konzultací vyplývá, že Evropská komise a Kontrolní úřad ESVO musí konzultace se jmenovanými odborníky provádět stejným způsobem, jako Komise konzultuje odborníky z členských států Evropské unie.

Kontrolní úřad ESVO a Evropská komise spolupracují, vyměňují si informace a vzájemně se konzultují v souladu s čl. 109 Dohody o EHP a protokolem 1 k Dohodě o EHP. V případě potřeby oznámí státy ESVO na základě technických posouzení a veškerých technických doporučení vyplývajících z tohoto postupu své revidované navrhované referenční úrovně pro lesy Kontrolnímu úřadu ESVO. Referenční úrovně pro lesy států ESVO, které z tohoto postupu vyplynou, budou stanoveny Kontrolním úřadem ESVO a začleněny do protokolu 31 k Dohodě o EHP na základě rozhodnutí Smíšeného výboru jako úpravy aktů v přenesené pravomoci přijímaných Komisí podle čl. 8 odst. 8 nařízení o LULUCF. Vzhledem k tomu, že tento postup nebude formálně zahájen, dokud toto rozhodnutí Smíšeného výboru nevstoupí v platnost, a vzhledem k tomu, že postup podle čl. 8 odst. 6 až 7 trvá několik měsíců, musí být lhůta stanovená v čl. 8 odst. 7 pro revidované navrhované referenční úrovně upravena tak, aby měly i státy ESVO a Kontrolní úřad ESVO v úzké spolupráci s Evropskou komisí dostatek času tento postup dokončit i s ohledem na referenční úrovně pro lesy platné pro státy ESVO.

Povinnost Kontrolního úřadu ESVO zveřejnit navrhované referenční úrovně pro lesy, jež státy ESVO oznámily, výslovně nevyplyvá z povinností podle článku 109 Dohody o EHP a protokolu 1 k Dohodě o EHP, a je proto v navrhované úpravě výslovně uvedena.

Čl. 13 odst. 2 písm. a) – odkaz na nařízení (EU) č. 525/2013:

Odůvodnění:

Aby členský stát mohl využít flexibility obhospodařované lesní půdy podle článku 13 nařízení (EU) 2018/841, musí podle ustanovení odst. 2 písm. a) téhož článku do své strategie předložené podle článku 4 nařízení (EU) č. 525/2013 zahrnout již prováděná nebo plánovaná konkrétní opatření s cílem zajistit zachování nebo případně zvýšení propadů a rezervoárů z lesů. Vzhledem k tomu, že se rozhodnutí Smíšeného výboru týká pouze cílů snížení emisí pro rok 2030, nebude se článek 4 nařízení (EU) č. 525/2013 vztahovat na státy ESVO. Aby státy ESVO mohly využívat flexibility obhospodařované lesní půdy za stejných podmínek jako členské státy, zavádí

navrhovaná úprava požadavek, aby státy ESVO předkládaly konkrétní strategie pro své odvětví využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví.

Čl. 15 odst. 2 – Podávání informací Kontrolnímu úřadu ESVO ze strany ústředního správce:

Odůvodnění:

Navrhované přizpůsobení vyjasňuje úlohu Kontrolního úřadu ESVO ve vztahu k ústřednímu správci v souladu s nařízením o registru Unie (nařízení Komise (EU) č. 389/2013) začleněným a upraveným pro účely EHP v bodě 21 a přílohy XX Dohody o EHP. Z těchto úprav vyplývá, že Kontrolní úřad ESVO se zapojí v případech týkajících se záznamů podle jurisdikce státu ESVO. Navrhovaná úprava je rovněž v souladu s úlohou Kontrolního úřadu ESVO podle obecných úprav v tomto rozhodnutí Smíšeného výboru o uplatňování části VII Dohody o EHP a protokolu 1 k Dohodě o EHP.

Přílohy II, III, IV a VII – tabulky:

Odůvodnění:

Do příloh II, III a VII by měly být zahrnuty příslušné informace o Islandu a Norsku.

Podle přílohy IV oddílu A písm. g) musí být referenční úrovně pro lesy v souladu s odhady vykázanými podle nařízení (EU) č. 525/2013. Vzhledem k tomu, že nařízení (EU) č. 525/2013 není začleněno do Dohody o EHP, nebyly Island a Norsko povinny vykazovat odhady v souladu s nařízením (EU) č. 525/2013. Odhady se však dobrovolně vykazují Evropské agentuře pro životní prostředí, a pokud jde o Island, vykazují se rovněž v souladu s dvoustrannou dohodou mezi Islandem a Evropskou unií a jejími členskými státy o účasti Islandu na společném plnění závazků Evropské unie, jejích členských států a Islandu ve druhém kontrolním období Kjótského protokolu k Rámcové úmluvě Organizace spojených národů o změně klimatu². To je objasněno v navrhované úpravě přílohy.

Pro období 2026–2030 není podobná úprava nutná, neboť Norsko a Island předloží odhady v souladu s článkem 18 nařízení (EU) 2018/1999.

5.3. Odůvodnění a navrhovaná řešení – nařízení 2018/842

Čl. 4 odst. 3 – Určení výchozího bodu (rok 2005) pro výpočet absolutních emisních přidělů v konečném bodě (rok 2030) trajektorie uvedené v nařízení o sdílení úsilí:

Odůvodnění:

Cíl snížení emisí skleníkových plynů platný pro rok 2030 by měl být v každém členském státě stanoven ve vztahu k úrovni jeho přezkoumaných emisí skleníkových plynů v roce 2005, na něž se vztahuje nařízení (ES) č. 2018/842, avšak s vyloučením emisí skleníkových plynů z činností uvedených v příloze I směrnice 2003/87/ES (systém EU pro obchodování s emisemi, ETS) a ověřených emisí ze zařízení, která byla v provozu v roce 2005 a do systému EU ETS byla zahrnuta až po roce 2005. Podle 18. bodu odůvodnění nařízení o sdílení úsilí by měl zůstat zachován přístup přijatý

² Úř. věst. L 207, 4.8.2015, s. 1.

v rozhodnutí č. 406/2009/ES, což by si jako jeden vstup vyžádalo roční emisní přiděl na rok 2020. Norsko a Island toto nemají, a proto jejich roční emisní přiděl na rok 2030 nelze vypočítat stejnou metodikou jako pro členské státy EU. Ustanovení čl. 4 odst. 3 by proto mělo být upraveno tak, aby upřesnilo metodiku, která se použije pro stanovení emisí výchozího roku 2005 pro Norsko a Island, a to s ohledem na hodnoty ETS, které jsou již zahrnuty v dohodě. Tím se zjednoduší i začlenění prováděcích aktů pro výpočet a stanovení ročních emisních přidělů na období 2021–2030.

Rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. 152/2012 o systému EU ETS obsahuje hodnoty emisí států ESVO ze stacionárních zařízení za rok 2005 (zahrnutých v systému ETS) v rozsahu systému pro obchodování s emisemi od roku 2013. Tyto údaje lze použít pro výpočet emisí za rok 2005 z odvětví, na něž se vztahuje směrnice o ETS, a to v rozsahu relevantním pro nařízení o sdílení úsilí.

Pokud jde o státy ESVO, jsou hodnoty ETS, jež mají být vzaty v úvahu pro účely stanovení ročního emisního přidělu na rok 2030 podle čl. 4 odst. 3, stanoveny v dodatku, který se doplní za přílohu IV.

Čl. 6 odst. 1 – Počet povolenek, které mají být zrušeny pro dosažení souladu s nařízením o sdílení úsilí:

Odůvodnění:

V čl. 6 odst. 1 je stanoveno, že pro dosažení souladu podle nařízení o sdílení úsilí může být započteno společně maximálně 100 milionů zrušených povolenek. Je třeba doplnit maximální počet pro Island a Norsko, viz navrhovaná úprava vi).

Čl. 12 odst. 2 – Podávání informací Kontrolnímu úřadu ESVO ze strany ústředního správce:

Odůvodnění:

Navrhovaná úprava vyjasňuje úlohu Kontrolního úřadu ESVO ve vztahu k ústřednímu správci v souladu s nařízením o registru Unie (nařízení Komise (EU) č. 389/2013) začleněným a upraveným pro účely EHP v bodě 21 a na přílohy XX Dohody o EHP. Z těchto úprav vyplývá, že Kontrolní úřad ESVO se zapojí v případech týkajících se záznamů podle jurisdikce státu ESVO. Navrhovaná úprava je rovněž v souladu s úlohou Kontrolního úřadu ESVO podle obecných úprav v tomto rozhodnutí Smíšeného výboru o uplatňování části VII Dohody o EHP a protokolu 1 k Dohodě o EHP.

Přílohy I, II a III:

Odůvodnění:

Do příloh I, II a III by měly být zahrnuty příslušné informace o Islandu a Norsku. Vychází to ze zásady rovného zacházení s členskými státy EU a je to v souladu s odůvodněním Komise uvedeným v návrhu nařízení o sdílení úsilí (COM(2016) 482 final, s. 3) a v příslušném posouzení dopadů.

5.4. Odůvodnění a navrhovaná řešení – nařízení (EU) 2018/1999

Úpravy i) – ii) – Příslušné články a jejich uplatňování:

Odůvodnění:

Nařízení (EU) 2018/1999 zavádí mechanismus správy s cílem splnění cílů a úkolů energetické unie do roku 2030 a dlouhodobých cílů a úkolů energetické unie v souladu s Pařížskou dohodou o změně klimatu. Nařízení (EU) 2018/1999 je součástí balíčku opatření nazvaného „Čistá energie pro všechny Evropany“. Význam nařízení (EU) 2018/1999 pro EHP bude posuzován v souladu se standardními postupy v rámci EHP. To bude provedeno v rámci posouzení celého balíčku „Čistá energie pro všechny Evropany“.

Nařízení (EU) 2018/1999 obsahuje požadavky na plánování a podávání zpráv, které se vztahují na závazky obsažené v nařízení (EU) 2018/841 a nařízení (EU) 2018/842. Tyto požadavky nahrazují mimo jiné nařízení (EU) č. 525/2013, které dosud nebylo začleněno do Dohody o EHP.

Oblast působnosti rozhodnutí Smíšeného výboru je omezena na právní předpisy relevantní pro provádění příslušných cílů Islandu a Norska v oblasti snižování emisí do roku 2030. Nařízení (EU) 2018/1999 obsahuje ustanovení týkající se *integrováných vnitrostátních plánů v oblasti energetiky a klimatu* a *integrováných zpráv o pokroku v oblasti energetiky a klimatu*. Tato ustanovení přesahují oblast působnosti rozhodnutí Smíšeného výboru, neboť zahrnují i plánování a podávání zpráv o cílech v oblasti energetiky a dalších cílech v pěti rozměrech energetické unie. Tato ustanovení proto jsou součástí rozhodnutí Smíšeného výboru.

Island a Norsko se však dobrovolně zavazují vypracovat vnitrostátní plány za účelem stanovení politik a opatření pro plnění povinností uvedených v nařízení (EU) 2018/841 a nařízení (EU) 2018/842 a začleněných do protokolu 31 prostřednictvím rozhodnutí Smíšeného výboru. Tyto plány budou předloženy členským státům EU, Komisi a Kontrolnímu úřadu ESVO do 31. prosince 2019. To je uvedeno v *prohlášení Islandu a Norska o vnitrostátních plánech týkajících se rozhodnutí Smíšeného výboru EHP č. [toto rozhodnutí]*.

S cílem zavést systém pro transparentní a důsledné monitorování, podávání zpráv a dodržování povinností vyplývajících z rozhodnutí Smíšeného výboru se navrhuje zahrnout ustanovení nařízení (EU) 2018/1999, která jsou zásadní pro provádění nařízení (EU) 2018/841 a (EU) 2018/842. Tímto zahrnutím není dotčeno posouzení významu nařízení (EU) 2018/1999 pro EHP. Zásadní ustanovení nařízení (EU) 2018/1999 je třeba zahrnout srozumitelným a právně správným způsobem. Navrhuje se podobný postup jako v případech, kdy byla ustanovení o obchodu s vínem obsažená v aktech EU o společné organizaci trhů se zemědělskými produkty zahrnuta do protokolu 47 Dohody. To znamená vyjmenovat články z nařízení (EU) 2018/1999, které se použijí. Pro dosažení souladu s oblastí působnosti rozhodnutí Smíšeného výboru bude třeba některá ustanovení upravit, zatímco jiná ustanovení budou zahrnuta bez jakýchkoli úprav.

Zahrnutými články bude zajištěno úplné podávání zpráv o inventurách skleníkových plynů, politikách a opatřeních v oblasti skleníkových plynů a odhadech.

Kromě toho jsou za účelem zajištění souladu zahrnuty zásadní články týkající se provádění komplexních přezkumů v souladu s nařízeními (EU) 2018/841 a 2018/842.

Článek 2 obsahuje seznam definic, které se použijí pro nařízení (EU) 2018/1999. Zahrnuty jsou definice, které jsou relevantní pro provádění nařízení (EU) 2018/841

a 2018/842. Některé z uvedených definic se rovněž týkají témat, která nespadají do oblasti působnosti rozhodnutí. Úprava omezuje použití definic na oblast působnosti tohoto rozhodnutí Smíšeného výboru.

Čl. 26 odst. 4 – Údaje inventury skleníkových plynů:

Odůvodnění:

Podle ustanovení čl. 26 odst. 4 mají členské státy povinnost předložit sekretariátu UNFCCC zprávu o vnitrostátní inventuře. Předkládání těchto zpráv je povinností podle úmluvy UNFCCC. Island a Norsko jsou nezávislými stranami UNFCCC. Island a Norsko předloží svou zprávu o vnitrostátní inventuře v souladu se svými příslušnými závazky v rámci UNFCCC.

Vzhledem k tomu, že konečné údaje inventury skleníkových plynů, které se každoročně do 15. dubna oznamují sekretariátu UNFCCC, jsou zásadní pro soulad s nařízením (EU) 2018/841 a 2018/842, úprava zajišťuje, aby Island a Norsko poskytly kopii vykázaných údajů Kontrolnímu úřadu ESVO ke stejnému datu jako členské státy.

Článek 41 – Spolupráce mezi členskými státy a Evropskou unií:

Odůvodnění:

Článek 41 upravuje spolupráci mezi členskými státy a Unií, pokud jde o plný rozsah povinností, na něž se vztahuje nařízení (EU) 2018/1999. Úpravou se zajišťuje, aby tato spolupráce byla omezena na oblast působnosti tohoto rozhodnutí Smíšeného výboru.

Článek 42 – Pomoc ze strany Evropské agentury pro životní prostředí:

Odůvodnění:

Článek 42 stanoví, že Evropská agentura pro životní prostředí pomáhá Komisi v její práci týkající se článků 15–21, 26, 28–29, 37–39 a 41. Úpravou se zajišťuje, aby tato pomoc byla omezena na oblast působnosti tohoto rozhodnutí Smíšeného výboru.

5.5. Odůvodnění a navrhovaná řešení – nařízení (EU) č. 525/2013

Článek 7 a čl. 19 odst. 1 a 3 – údaje inventur a komplexní přezkum:

Odůvodnění:

Aby mohl být v roce 2020 proveden komplexní přezkum podle čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/842, je třeba zahrnout části dvou článků z nařízení (EU) č. 525/2013. Nařízení (EU) č. 525/2013 bude od 1. ledna 2021 zrušeno nařízením (EU) 2018/1999, a proto povinnosti týkající se podávání zpráv podle nařízení (EU) 2018/1999 nebudou pro Island a Norsko platit před rokem 2021. Je proto nezbytné zahrnout části dvou článků z nařízení (EU) č. 525/2013, aby byla zavedena povinnost poskytnout potřebné údaje inventur a podrobit se komplexnímu přezkumu v roce 2020.

Nezbytné články jsou obsaženy v rozhodnutí Smíšeného výboru prostřednictvím seznamu, jenž stanoví, které články se použijí. Použijí se pouze ty části článků, které se týkají provádění nařízení (EU) 2018/842. Island a Norsko budou mít povinnost poskytnout příslušné údaje pro účely komplexního přezkumu uvedeného v čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/842 za rok 2020. Navíc zahrnutí ustanovení čl. 19 odst. 1 a 3 zajistí,

že komplexní přezkum bude proveden v souladu s postupy uvedenými ve zmíněných odstavcích.

Ustanovení se použijí pouze v rozsahu, v jakém se týkají provádění nařízení (EU) 2018/842.

5.6. Odůvodnění a navrhovaná řešení – prováděcí nařízení (EU) č. 749/2014

Články 3–5, 7–10, 12–14, 16, 29, 32–34, 36–37 a přílohy I–VIII, tabulka 2 v příloze XVI:

Odůvodnění:

Vzhledem k tomu, že ustanovení článku 7 a čl. 19 odst. 1 a 3 z nařízení (EU) č. 525/2013 jsou zahrnuta za účelem provedení komplexního přezkumu v souladu s čl. 4 odst. 3 nařízení (EU) 2018/842, je rovněž třeba zahrnout prováděcí články z prováděcího nařízení (EU) č. 749/2014 o struktuře, formátu, postupu předkládání a přezkumu informací vykázaných členskými státy podle nařízení (EU) č. 525/2013.

Ustanovení se použijí pouze v rozsahu, v jakém se týkají provádění nařízení (EU) 2018/842.

5.7. Odůvodnění a navrhovaná řešení – obecné úpravy (uplatňování části VII Dohody o EHP a protokolu 1 k Dohodě o EHP, odkazy na akty EU, účast Výboru, konzultace odborníků, pomoc Evropské agentury pro životní prostředí a neuplatňování předpisů pro Lichtenštejnsko)

Odůvodnění:

Jelikož z čl. 79 odst. 3 vyplývá, že část VII Dohody o EHP nazvaná „Institucionální ustanovení“ se použije na část VI Dohody o EHP a protokol 31 k Dohodě o EHP, jen je-li to konkrétně stanoveno, a jelikož konkrétně stanoveno je pouze uplatňování ustanovení týkajících se přijímání rozhodnutí (viz článek 98), je navržena úprava b), aby bylo zajištěno uplatňování části VII, a tím sledování a vymáhání ze strany Kontrolního úřadu ESVO a Soudu ESVO, jak je vysvětleno výše, pokud jde o začlenění do protokolu 31.

Vzhledem k tomu, že protokol 1 k Dohodě o EHP, který se týká horizontálních úprav, se původně vztahuje pouze na ustanovení aktů uvedených v přílohách Dohody o EHP, navrhuje se úprava c), která by jeho platnost rozšířila i na ustanovení aktů uvedených v protokolu 31 na základě jejich začlenění prostřednictvím rozhodnutí Smíšeného výboru.

Ustanovení aktů začleněných do protokolu 31 prostřednictvím rozhodnutí Smíšeného výboru odkazují i na evropské nebo unijní právní předpisy, akty, pravidla, politiky a opatření, jež nejsou součástí Dohody o EHP. Úprava d) je navržena, aby bylo jasné, že se použijí pouze v rozsahu a v podobě, v jaké jsou začleněny do Dohody.

Aby spolupráce stanovená v rozhodnutí Smíšeného výboru fungovala, je nezbytné, aby státy ESVO byly zastoupeny ve Výboru pro změnu klimatu a aby konzultace s odborníky ze států ESVO probíhaly na stejném základě jako konzultace s odborníky z členských států EU. Jak je například vysvětleno výše s ohledem na navrhovanou úpravu ustanovení čl. 8 odst. 7 nařízení (EU) 2018/841 (LULUCF), pokud jde o stanovení vnitrostátních plánů započítávání pro lesnictví a referenčních úrovní pro lesy, je konzultace s odborníky ze států ESVO nezbytná k tomu, aby byly zajištěny potřebné vstupy, konzultace a spolupráce, a tím jednotné provádění a uplatňování

ustanovení aktů zahrnutých do protokolu 31 tímto rozhodnutím Smíšeného výboru. Navrhované úpravy e) a f) zajišťují tuto účast a konzultaci i v tomto ohledu.

Vzhledem k tomu, že se použijí ustanovení části VII Dohody o EHP, bude Kontrolní úřad ESVO sledovat, jak Island a Norsko plní své povinnosti vyplývající z rozhodnutí Smíšeného výboru. Navrhovaná úprava g) zajišťuje, aby Evropská agentura pro životní prostředí byla Kontrolnímu úřadu ESVO nápomocna při plnění povinností vyplývajících z tohoto rozhodnutí, jako je provádění komplexního přezkumu a zajišťování kvality informací vykázaných Islandem a Norskem.

Vzhledem k tomu, že se rozšířené spolupráce stanovené v rozhodnutí Smíšeného výboru bude účastnit pouze Island a Norsko, mělo by být podle navrhované úpravy h) uvedeno, že se rozšířená spolupráce nevztahuje na Lichtenštejnsko.

Návrh

ROZHODNUTÍ RADY

o postoji, který má být zaujat jménem Evropské unie ve Smíšeném výboru EHP ke změně protokolu 31 k Dohodě o EHP o spolupráci v některých oblastech mimo čtyři svobody

[Rozšířená spolupráce v oblasti klimatu EU – Island – Norsko]

(Text s významem pro EHP)

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 191 ve spojení s čl. 218 odst. 9 této smlouvy,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 2894/94 ze dne 28. listopadu 1994 o některých prováděcích pravidlech k Dohodě o Evropském hospodářském prostoru, a zejména na čl. 1 odst. 3 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dohoda o Evropském hospodářském prostoru³ (dále jen „Dohoda o EHP“) vstoupila v platnost dne 1. ledna 1994.
- (2) Podle článku 98 Dohody o EHP může Smíšený výbor EHP rozhodnout mimo jiné o změně protokolu 31 k Dohodě o EHP.
- (3) Protokol 31 k Dohodě o EHP obsahuje zvláštní ustanovení týkající se spolupráce v některých oblastech mimo čtyři svobody.
- (4) Je vhodné rozšířit spolupráci smluvních stran Dohody o EHP na opatřeních Unie s cílem zahrnout nařízení (EU) 2018/841 a nařízení (EU) 2018/842 a související ustanovení nařízení (EU) 2018/1999, nařízení (EU) č. 525/2013 a prováděcího nařízení (EU) č. 794/2014.
- (5) Protokol 31 k Dohodě o EHP by proto měl být změněn tak, aby tuto rozšířenou spolupráci umožňoval.

³ Úř. věst. L 1, 3.1.1994, s. 3.

- (6) Postoj Unie ve Smíšeném výboru EHP by proto měl vycházet z připojeného návrhu rozhodnutí,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Postoj, který má být jménem Unie zaujat ve Smíšeném výboru EHP k navrhované změně protokolu 31 k Dohodě o EHP o spolupráci v některých oblastech mimo čtyři svobody, vychází z návrhu rozhodnutí Smíšeného výboru EHP připojeného k tomuto rozhodnutí.

Článek 2

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dnem přijetí.

V Bruselu dne

*Za Radu
předseda/předsedkyně*